

Warszawa, 29 kwietnia 2024 r.

**GŁÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

DOR.7110.51.2024.ACK

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572), po rozpatrzeniu odwołań [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] od decyzji Wojewody Podkarpackiego z 10 stycznia 2024 r., Nr 2/2024, znak: I-XIII.7840.1.13.2023, w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę,

**utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję Wojewody Podkarpackiego
z 10 stycznia 2024 r., Nr 2/2023, znak: I-XIII.7840.1.13.2023.**

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 stycznia 2024 r., Nr 2/2023, znak: I-XIII.7840.1.13.2023, Wojewoda Podkarpacki zatwierdził projekt zagospodarowania terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany i udzielił Operatorowi Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. pozwolenia na budowę sieci gazowej wysokiego ciśnienia DN400 oraz DN700 relacji Jarosław – Sędziszów w obrębie miejscowości Świlcza w granicach powiatu rzeszowskiego oraz miasta Rzeszowa w ramach zadania pn.: „Opracowanie dokumentacji projektowej przebudowy gazociągów DN700 i DN400 Jarosław-Sędziszów w m. Świlcza” na działkach w obrębie 0008 Świlcza, powiat rzeszowski, województwo podkarpackie i działkach w obrębie 0222 Przybyszówka II, powiat miasto Rzeszów, województwo podkarpackie.

Od powyższej decyzji Wojewody Podkarpackiego z 10 stycznia 2024 r., Nr 2/2023, znak: I-XIII.7840.1.13.2023, [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] złożyli odwołania do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Odwołania zostały wniesione w terminie.

Pismem z 11 marca 2024 r., znak: DOR.7110.51.2024.ACK, Główny Urząd Nadzoru Budowlanego wezwał [REDAKTOWANE] do wyjaśnienia, czy jego pismo z 1 lutego 2024 r. stanowi odwołanie od całości decyzji Wojewody Podkarpackiego z 10 stycznia 2024 r., Nr 2/2023, znak: I-XIII.7840.1.13.2023, czy też od części, w jakiej udziela ona pozwolenia na budowę na nieruchomości nr ewid. 4747/10 obręb 0008 Świlcza, powiat rzeszowski będącej jego własnością.

W piśmie z 29 marca 2024 r. [REDAKTOWANE] wyjaśnił, że wnosi odwołanie od decyzji Wojewody Podkarpackiego z 10 stycznia 2024 r., Nr 2/2023, znak: I-XIII.7840.1.13.2023, „w całości”.

Wobec powyższego przedmiotowe postępowanie odwoławcze obejmuje całość decyzji Wojewody Podkarpackiego z 10 stycznia 2024 r., Nr 2/2024, znak: I-XIII.7840.1.13.2023.

Po rozpatrzeniu powyższych odwołań oraz przeanalizowaniu akt sprawy Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdza, co następuje.

Stosownie do treści przepisu art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r., poz. 682 ze zm.), pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz temu kto złożył oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Powyższe dokumenty inwestor winien dołączyć do wniosku o pozwolenie na budowę (art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego).

W niniejszej sprawie inwestor – Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. – złożyła wniosek o pozwolenie na budowę oraz oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane, w tym m.in. działkami stanowiącymi własność odwołujących się, tj. działkami nr ewid. 2692/2, 2692/3 (obręb 0022 Przybyszówka II) oraz 4747/10 i 4137/4 (obręb 0008 Świlcza).

Zgodnie z art. 15 ust. 5 ustawy z 24 kwietnia 2009 r., o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2024 r., poz. 551), ilekroć w przepisach ustawy z 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu.

Jak wynika z analizy akt sprawy inwestor uzyskał i do wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę dołączył decyzję Wojewody Podkarpackiego z 19 maja 2022 r., Nr 1/4/22, znak: N-VIII.747.1.4.2022, ustalająca na rzecz Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. lokalizację inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu dla zamierzenia inwestycyjnego pn.: „Budowa odcinków gazociągów wysokiego ciśnienia DN400 oraz DN700 relacji Jarosław – Sędziszów w obrębie miejscowości Świlcza w granicach powiatu rzeszowskiego oraz miasta Rzeszowa w ramach inwestycji pn.: „Opracowanie dokumentacji projektowej przebudowy gazociągów DN700 i DN400 Jarosław-Sędziszów w m. Świlcza” na działkach w obrębie 0008 Świlcza, powiat rzeszowski i działkach w obrębie 0222 Przybyszówka II, powiat miasto Rzeszów.

Tym samym należy wskazać, że inwestor dokonał czynności o których mowa w ww. art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 w zw. z art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego.

Ustosunkowując się do zarzutu [REDAKTOWANE] dotyczącego braku ostateczności i prawomocności ww. decyzji Wojewody Podkarpackiego z 19 maja 2022 r., Nr 1/4/22, znak: N-VIII.747.1.4.2022, o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, co w ocenie odwołującego uniemożliwia wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę spornego zamierzenia, należy wyjaśnić, że decyzje administracyjne dopóki nie staną się ostateczne nie są wykonalne, chyba że zostanie im nadany rygor natychmiastowej wykonalności. W przedmiotowej sprawie rygor natychmiastowej wykonalności ww. decyzji lokalizacyjnej wynika wprost z art. 34 ust. 1 ww. ustawy z 24 kwietnia 2009 r., zgodnie z którym decyzje administracyjne, o których mowa w niniejszej ustawie, podlegają natychmiastowemu wykonaniu. Należy przy tym wyjaśnić, że istotą natychmiastowej wykonalności decyzji administracyjnych w zakresie terminalu jest to, że decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji staje się od

razu wykonalna i jednocześnie stanowi tytuł egzekucyjny, a wniesienie odwołania od takiej decyzji w terminie przez jakikolwiek podmiot trzeci nie wstrzymuje wykonania tej decyzji przez podmiot, który ją uzyskał i przystąpił na tej podstawie do realizacji poszczególnych etapów przedsięwzięcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 11 maja 2021 r., sygn. akt VII SA/Wa 533/21; wyrok WSA w Warszawie z 25 października 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 1687/18).

Wobec powyższego również zarzut dotyczący naruszenia art. 97 § 1 pkt 4 pkt k.p.a. tj. brak zawieszenia przez organ wojewódzki ww. postępowania w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z ww. art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a., organ administracji publicznej zawiesza postępowanie gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd. Jak natomiast wyjaśniono wyżej ww. decyzja lokalizacyjna, z uwagi na rygor natychmiastowej wykonalności, wywołuje wszelkie skutki prawne, zaś toczące się względem niej postępowanie odwoławcze nie stanowi zagadnienia wstępnego, o którym mowa w ww. przepisie. Stwierdzenie, że wynik innego postępowania może mieć wpływ na losy sprawy administracyjnej, nie daje jeszcze podstaw do zawieszenia postępowania, jeżeli w chwili orzekania możliwe jest rozpatrzenie sprawy przez organ i wydanie decyzji (zob. wyrok WSA w Szczecinie z 21 czerwca 2023 r., sygn. akt II SA/Sz 126/23).

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu.

Sporne zamierzenie zgodne jest z postanowieniami ww. decyzji Wojewody Podkarpackiego z 19 maja 2022 r., Nr 1/4/22, znak: N-VIII.747.1.4.2022, o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Swinoujściu.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1b Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Sporne zamierzenie zgodne jest z ustaleniami decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z 4 lutego 2022 r., znak: WOOS.420.17.3.2021.AD.37, o środowiskowych uwarunkowaniach, stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanym.

Analiza akt sprawy nie wykazała aby projekt zagospodarowania terenu spornej inwestycji naruszał przepisy techniczno-budowlane w tym w szczególności te

określone przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r., w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r., poz. 640).

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 4 i 4a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza posiadanie przez projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych a także przynależność projektanta i projektanta sprawdzającego do właściwej izby samorządu zawodowego.

Jak wynika z analizy akt sprawy projekt został sporządzony i sprawdzony przez osoby posiadające wymagane uprawnienia budowlane, które przynależą do właściwej izby samorządu zawodowego.

Zarzuty odwołania

dotyczące zmiany trasy przebiegu spornego gazociągu przez działki będące ich własnością, pozostają bez wpływu na treść podjętego rozstrzygnięcia. Przebieg trasy spornego zamierzenia został ustalony na podstawie ww. decyzji Wojewody Podkarpackiego z 19 maja 2022 r., Nr 1/4/22, znak: N-VIII.747.1.4.2022, o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu. Stosownie do art. 15 ust. 2 ww. ustawy z 24 kwietnia 2009 r., decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu wiąże wojewodę wydającego pozwolenie na budowę. Innymi słowy GINB jako organ administracji architektoniczno-budowlanej związany jest ustalonym na mocy ww. decyzji przebiegiem spornego zamierzenia. Jednocześnie należy wyjaśnić, że organy administracji architektoniczno-budowlanej, w toku postępowania o pozwolenie na budowę, nie mogą zmieniać ustalonej lokalizacji inwestycji jak również nie mogą badać zasadności przebiegu inwestycji liniowej z punktu widzenia oceny poszczególnych właścicieli nieruchomości pozostających w obszarze jej oddziaływania. O przebiegu inwestycji decyduje bowiem inwestor i autor projektu. Projekt zagospodarowania podlega weryfikacji tylko pod względem zgodności z przepisami prawa. Ewentualne pertraktacje ugodowe czy ich brak nie wpływają na ocenę projektu dokonywaną przez organ w sprawie o pozwolenie na budowę (zob. wyrok WSA w Warszawie z 18 grudnia 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 2489/18).

Zarzuty Skarżących dotyczące prawidłowości wydania ww. decyzji lokalizacyjnej pozostają bez wpływu na treść przedmiotowego rozstrzygnięcia. GINB nie jest bowiem organem właściwym do oceny prawidłowości ww. decyzji. Natomiast jak już wskazano wyżej, jest nią w sposób bezwzględny związany.

Natomiast zarzut odwołania dotyczący naruszenia przez organ pierwszej instancji art. 15 ust. 1 ww. ustawy z 24 kwietnia 2009 r., nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z ww. przepisem pozwolenie na budowę inwestycji w zakresie terminalu lub pozwolenie na rozbiórkę tej inwestycji wydaje wojewoda na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682 i 553), z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. W ocenie GINB organ wojewódzki wydając skarżoną decyzję z 10 stycznia 2024 r., Nr 2/2024, znak: I-XIII.7840.1.13.2023, uwzględnił wszystkie wymogi określone przepisami zarówno Prawa budowlanego jak również ww. ustawy z 24 kwietnia 2009 r.

Należy przy tym również wyjaśnić, że zgodnie z art. 35 ust. 4 Prawa budowlanego, w razie spełnienia wymagań określonych w ust. 1 oraz w art. 32 ust. 4, organ

administracji architektoniczno-budowlanej nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Powyższy przepis nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości w sprawie wydania pozwolenia na budowę, ani możliwości uzależnienia wydania tego pozwolenia od spełniania dalszych warunków. Jeśli zatem organ oceni przedłożony projekt jako zgodny z prawem nie może odmówić wydania pozwolenia na budowę. Kompletność projektu budowlanego, jego sporządzenie i sprawdzenie przez osoby z odpowiednimi uprawnieniami, zgodność projektu z ustaleniami planu miejscowego, bądź warunkami zabudowy i innymi przepisami, w tym techniczno-budowlanymi oraz dysponowanie przez inwestora nieruchomością na cele budowlane, musi skutkować wydaniem decyzji pozytywnej.

Natomiast odnosząc się do zarzutu odwołania [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] „wnosząc o wykup w całości ww. działek na rzecz Skarbu Państwa lub przez Inwestora tj. OGP GAZ-SYSTEM S.A. lub zamianę tych działek na inne działki na terenie Gminy Świlcza, Boguchwała i Tyczyn” należy wyjaśnić, że kwestie związane z odszkodowaniem związanym z realizacją przedmiotowej inwestycji nie mogą stanowić przedmiotu oceny w postępowaniu dotyczącym pozwolenia na budowę. Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu w odniesieniu do nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, oznaczonych zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 8, w celu zapewnienia prawa do wejścia na teren nieruchomości dla prowadzenia na nich budowy inwestycji w zakresie terminalu, a także prac związanych z rozbiórką, przebudową, zmianą sposobu użytkowania, utrzymaniem, eksploatacją, użytkowaniem, remontami oraz usuwaniem awarii, wojewoda w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ograniczy, za odszkodowaniem, sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia w szczególności na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do założenia, przeprowadzenia oraz korzystania z tych przewodów i urządzeń. Przepisy art. 124 ust. 4-7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

Odnosząc się do podnoszonych przez Skarżących kwestii strat ekonomicznych, utraty wartości nieruchomości i ograniczeń w przyszłym wykorzystaniu nieruchomości wskazać należy, że z treści ww. art. 24 ust. 1 ww. ustawy z 24 kwietnia 2009 r. wynika, że ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości następuje za odszkodowaniem.

Stosownie do art. 24 ust. 2 ww. ustawy z 24 kwietnia 2009 r., decyzje w zakresie odszkodowań wydaje wojewoda. Obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża inwestora. W przypadku, o którym mowa w ust. 1a, obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Inwestor albo podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, pokrywają koszty ustalenia wysokości odszkodowań.

Mając na uwadze zarzut [REDAKTOWANE] dotyczący naruszenia art. 64 ust. 3 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, poprzez ograniczenie strony z możliwości skorzystania z konstytucyjnych wolności i praw, należy wyjaśnić, że w toku postępowania w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę organy

administracji architektoniczno-budowlanej nie posiadają kompetencji do oceny wyboru wariantu dotyczącego lokalizacji przedsięwzięcia. Wariantowanie przebiegu inwestycji odbywa się na etapie postępowania w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia i to właśnie w tym postępowaniu strony mogły wnosić uwagi, co do trasy czy też wariantów projektowanej inwestycji. To na tym etapie nastąpiło m.in. przyjęcie wariantu lokalizacji inwestycji, jak również w tym postępowaniu zostały przeanalizowane wszelkie kwestie dotyczące oddziaływania inwestycji na środowisko i ludzi. Należy przy tym przypomnieć, że organ administracji architektoniczno-budowlanej związany jest bezwzględnie ustaleniami decyzji środowiskowej.

Odnosząc się do zarzutu odwołań [REDAKTOWANE] dotyczącego nieuwzględnienia przez Wojewodę Podkarpackiego słusznego interesu strony skarżącej należy wyjaśnić, że pojęcie "uzasadnionych interesów osób trzecich" powinno być interpretowane w sposób obiektywny, tj. zgodnie z regulującymi proces inwestycyjny przepisami, w tym techniczno-budowlanymi. Interesy te muszą zatem znajdować swoje umocowanie w przepisach prawa powszechnie obowiązującego. O naruszeniu interesów osób trzecich można mówić zatem jedynie wtedy, gdy zostały naruszone w tym względzie konkretne przepisy (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 7 grudnia 2022 r., sygn. akt II OSK 3792/19). Ochrona uzasadnionych interesów osób trzecich nie może być jednak rozumiana w sposób absolutny. Nie chodzi bowiem o wszelkie utrudnienia, jakie może przynieść planowane przedsięwzięcie, a jedynie o takie, które mogą dotyczyć naruszeń 9 interesów prawnych a nie interesów faktycznych innych osób (zob. wyrok NSA z 21 grudnia 2021 r., sygn. akt II OSK 2290/21).

Z analizy akt sprawy nie wynika, aby sporne zamierzenie powodowało naruszenie uzasadnionych interesów Skarżących. Należy bowiem wyjaśnić, że to na podstawie nie decyzji o pozwoleniu na budowę, lecz na podstawie decyzji lokalizacyjnej Skarżący zostali ograniczeni w korzystaniu ze swoich nieruchomości poprzez częściowe pozbawienie lub ograniczenie przysługujących im tej pory praw właścicielskich do nieruchomości stanowiących ich własność.

Ustosunkowując się do zarzutów naruszenia art. 7 (zasada prawdy obiektywnej), art. 7b (zasada proporcjonalności), art. 77 (obowiązek wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego), art. 78 (zgłaszanie wniosków dowodowych), art. 80 (ocena na podstawie całokształtu materiału dowodowego) oraz art. 81 (udowodnienie okoliczności faktycznej) kodeksu postępowania administracyjnego poprzez niepodjęcie wszelkich działań zmierzających do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy z uwzględnieniem słusznego interesu Skarżących oraz niez zebrania i nierozpatrzeniu całego materiału dowodowego należy wskazać, że w ocenie GINB nie zasługują one na uwzględnienie. Wojewoda Podkarpacki wydając skarżoną decyzję dysponował bowiem pełnym materiałem dowodowym umożliwiającym wydanie ww. decyzji o pozwoleniu na budowę.

Za bezzasadny należy również uznać zarzut odwołania [REDAKTOWANE] dotyczący naruszenia art. 7, 8, 9, 11 k.p.a. w zw. z art. 32 Konstytucji RP, poprzez naruszenie podstawowych zasad, tj. zasady praworządności, prawdy obiektywnej oraz pogłębiania zaufania obywateli i zasady przekonywania, a także równości wobec prawa, poprzez brak przeprowadzenia postępowania administracyjnego. Materiał dowodowy jest zupełny, zebrano i rozpatrzono wszystkie dowody, przeprowadzono wnioski dowodowe, a ocena materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie została dokonana w sposób wszechstronny. Postępowanie w ww. sprawie wbrew twierdzeniom Skarżącego było

prorowadzone w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa, zgromadzony materiał dowodowy został wnikliwie rozpatrzony, a podjęte orzeczenie nie narusza żadnych ze wskazanych przepisów postępowania administracyjnego.

Wobec powyższego należało utrzymać w mocy ww. decyzję Wojewody Podkarpackiego z 10 stycznia 2024 r., Nr 2/2024, znak: I-XIII.7840.1.13.2023.

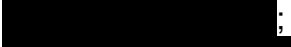
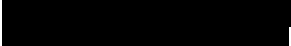

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Strona może ją zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego (ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa). Wysokość wpisu od skargi na niniejszą decyzję wynosi 500 zł. Strona ma prawo ubiegać się w Sądzie o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie prawa pomocy.

Z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
ZASTĘPCA DYREKTORA DEPARTAMENTU ORZECZNICTWA

Piotr Centkowski
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:

1. ;
2. ;
3. ;
4. ;
5. Pan Łukasz Jarzyński – pełnomocnik Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A.;
- adresy według odrębnego wykazu znajdującego się w aktach;
6. pozostałe strony postępowania w formie zawiadomienia o wydaniu decyzji;
7. a.a.

Do wiadomości:

1. Podkarpacki Urząd Wojewódzki, ul. Grunwaldzka 15, 35-959 Rzeszów z prośbą o dokonanie obwieszczeń o wydaniu niniejszej decyzji w trybie art. 12 ust. 1 ustawy z 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2024 r., poz. 551);
2. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, ul. 8 marca 5, 35-065 Rzeszów;
3. Urząd Miasta Rzeszowa, ul. Rynek 1, 35-064 Rzeszów;
4. Urząd Gminy Świlcza, Świlcza 168, 36-072 Świlcza;
5. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, Al. J. Piłsudskiego 38, 35-001 Rzeszów;
6. Sekretariat.